

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 22 lutego 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Sibiu – Rumunia) – Liviu Petru Lupean, Oana Andreea Lupean / SC OTP BAAK Nyrt. reprezentowany przez OTP BANK SA reprezentowany przez Sucursala SIBIU, SC OTP BAAK Nyrt. reprezentowany przez OTP BANK SA

(Sprawa C-119/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Ochrona konsumentów — Dyrektywa 93/13/EWG — Nieuczciwe warunki w umowach konsumenckich — Artykuł 3 ust. 1, art. 4 ust. 1 i 2 i art. 5 — Ocena nieuczciwego charakteru warunków umownych — Umowa kredytowa zawarta w walucie obcej — Ryzyko kursowe w całości obciążające konsumenta — Znacząca nierównowaga wynikających z umowy praw i obowiązków stron — Główny przedmiot umowy kredytu)

(2018/C 142/21)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Sibiu

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Liviu Petru Lupean, Oana Andreea Lupean

Strona pozwana: SC OTP BAAK Nyrt. reprezentowany przez OTP BANK SA reprezentowany przez Sucursala SIBIU, SC OTP BAAK Nyrt. reprezentowany przez OTP BANK SA

Sentencja

- 1) Artykuł 4 ust. 2 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „głównego przedmiotu umowy” w rozumieniu tego przepisu obejmuje warunek umowny, taki jak ten rozpatrywany w postępowaniu głównym, ujęty w umowie kredytu zawartej w walucie obcej między przedsiębiorcą i konsumentem, który to warunek nie był indywidualnie negocjowany i na mocy którego kredyt należy spłacić w tej samej walucie, w wypadku gdy ów warunek określa podstawowe świadczenie charakteryzujące tę umowę.
- 2) Artykuły 3–5 dyrektywy 93/13 należy interpretować w ten sposób, że warunek w umowie kredytu, taki jak ten rozpatrywany w postępowaniu głównym, w wyniku którego całe ryzyko kursowe zostaje przeniesione na kredytobiorcę i który nie jest wyrażony w przejrzysty sposób, tak że kredytobiorca nie jest w stanie oszacować w oparciu o jasne i zrozumiałe kryteria konsekwencji ekonomicznych wpływających z faktu zawarcia tej umowy, może zostać uznany przez sąd krajowy za nieuczciwy w ramach badania tego warunku, jeśli zostanie stwierdzone, że pomimo wymogu dobrej wiary powoduje on znaczącą nierównowagę wynikających z umowy praw i obowiązków stron ze szkodą dla konsumenta. W tym względzie do sądu odsyłającego należy ocena – w świetle wszystkich okoliczności sprawy w postępowaniu głównym i z uwzględnieniem między innymi fachowej wiedzy przedsiębiorcy w zakresie ewentualnych wahań kursów wymiany i ryzyka wiążącego się z zaciągnięciem kredytu denominowanego w walucie obcej – po pierwsze możliwego niedochowania wymogu dobrej wiary, a po drugie ewentualnego istnienia znaczącej nierównowagi w rozumieniu art. 3 ust. 1 dyrektywy 93/13.

⁽¹⁾ Dz.U. C 178 z 6.6.2017.